

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نیاشد تن من مباد
بدین بوم ویر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

الحاج محمد ابراهیم "حبیب زی"
اضلاع متحده - ۲۴ نومبر ۲۰۱۴

رباعیات و دوبیتیها

(قسمت سی و یکم)

در دام دلم گـردش صید بود چو پرکار
هرگز نرسید آرزو بر خواست دل پدیدار
مشکل بود بر دانشم حل این معما
ورنه در خم عسل کس ندیده بُود مار

با عبادت میـشگافـم ذره ذره راه دوست
تا رسم جائی که خاطرخواه اوست
گر رسم گردد نصیب من مراد دل به دل
جان سپارم جائی که آنجا جاه اوست

ای مرد نیکو از مردم دانا گفتار تو بشنو
در سیر حیات کوش و پندار تو بشنو
در چاه نرود هر که روان شد به راستی
ای در به تو میگویم دیوار تو بشنو

در ناله کلیدی ست، که گنج را کند باز
گنج، صحت باشد یا زریا گنجینه ای از راز
گر ناله رساند خودش بر قادر همراز
نه رنج ماند و دفع کند جمله امراض

ز آمد و رفت اشکم، به چشم خبر نموده بود
یعنی که اشک عشق بود به دل اثر نموده بود
در سجده های عبودیت که بمحراب دل رسید
اشکم خطا نکرده بود، که چشم تر نموده بود

(ادامه دارد؛ ان شاء الله)